

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
Széchenyi-utca 45-ik szám. SZELENYI és TÁRSA nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
RUTKAY MENYHÉRT.

ELŐFIZETÉSI DIJ:
Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2.50 kor
Egyes szám ára 14 fill.

Korifeusok.

A közel egy negyed századig tartott Tisza-Bánffy-féle aera sajtósági típusokat hozott létre nem csupán az országos vezetességek politikusként közt, de — s minket kétségkívül ez érdekel leginkább, — kint, a vármegyék közéletében szereplő személyiségek között is.

Ezen — a vármegyékben keletkezett típusok közül jelen cikk keretében megbeszélés tárgyává óhajtom tenni az egyiket, még pedig a legfőbbet, t. i. a *korifeusok* típusát.

A korifeusokhoz voltaképpen még két alosztályt is sorozhatunk, még pedig a) decorumot nyújtók csoportját és b) az eszközök vagyis a közvetlenül cselekvők csoportját; — ezen típus legfontosabb elemét azonban mégis a hangadók, az irányadók, a vezetők, vagyis röviden a tulajdonképeni korifeusok képezik.

A a) csoporthoz tartoznak azon minden tekintetben tiszteletre méltó urak, kik a régmúlt idők eszményi liberalizmusa által át- és áthatva azt vélték, hogy a háza érdekeit a Tisza-Bánffy-aera támogatása által is szolgálhatják; továbbá ide tartoznak azon tetőtől-talpig oligarchák, conservatív fő- és köznemesek, kik ezen, a lelkük mélyén szunnyadó eszméket úgy vélik legezésvetetőbben szolgálhatni, ha az épen hatalmon levő kormányt, — legyen annak neve bár szabadelvű is — támogatják.

A b) csoport tagjai az eszközök; van itt ugyan sok hamis utra tévedt nemes ambíció is, kikről nem egy elismerésre méltó dolgot is lehetne feljegyezni, — általában véve azonban jobb szeretvén a magam részéről a magyar konyha főztjét, mint a francziának divatosan készített vad-pecsenyéit — az ezen csoporthoz tartozók dolgait tehát nem akarom felpiszkálni. Az ország különböző részeiben dult és hirhedtté vált választási elnökök és csendőr-ös-szolgabírák tettei ugyanis eléggé ismeretesek.

A tulajdonképeni korifeusok, mondjuk ezután egy szóval, korifeusok csoportja az, melylyel foglalkozni a jelen viszonyok között a legidősebb.

De hát kik ezek?

Ők ma a régi rendszer politikai leteleményeseinek vidéki képviselői, — a vezérkar, mely tette vár; a letűnt rendszer epedve visszavárok eliteje; ingadozó nagyságok, kik döntő befolyással

birván a multban, a hatalomhoz görcsösen ragaszkodnak — ahol s a menynyire lehet — még ma is; Széll Kálmánt s az új rendszert pedig gyűlölik, miként denevér gyűlöli a napfényt, penész a friss levegőt.

Ha őket, úgy a mint a Kárpátoktól az Adriáig kinézték, s ma is, bár részben leplezetten kinézték, megismerjük, akkor ismerjük nagyjából az egész rendszert, melyet képviselnek, pedig hát éppen arra van szükségünk, hogy minél részletesebben ismerjük a bajt, melytől, ha még nem is egészen, de részben már mégis megszabadultunk, mivel az még most is folyton azzal fenyeget, hogy ismét teljesen a nyakunkba zuduljon.

Tehát lássuk.

A szabadelvűséget, a jogegyenlőséget a lehangzatosabb frázisokkal dicsőítik ez urak uton-utfélen, — s ha bárhol csak egy hang ellentmondást is hallanak, úgy rögtön készek az anatómával: reakzionárius. Természetesen, hisz az roppant kényelmes dolog, hogy a szabad véleménynyilvánítás csupán a szabadelvűség privilegiuma.

Hogy azonban ők maguk hogyan értelmezik a szabadelvűséget, hogyan gyakorolják a jogegyenlőséget, azt tetteik csodálatos színben mutatják.

A „közjó“ érdekében való működésükben legkedvesebb eszközként a főszolgabírákat szeretik használni. — Ha egy-egy ilyen nagyságnak kedvében jár az ő szolgabírāja, úgy ez viszont a legmesszebb menő védelemre tarthat számot. S valamint hihetetlen dolgokat képes a korifeus az ő főbírájától követelni, azonképen hajlandó annak a legkényesebb esetekben is védelmet nyújtani.

Jaj azonban az olyan tiszteletreméltó főszolgabírónak, — hála Isten, az elmult rendszer alatt is volt ilyen sok, — ki nem hajlandó a korifeus engedelmes eszközévé válni. Az ilyen ember politikailag megbízhatlan, hivatalában hasznavehetetlen, modorában megférhetlen s a multban legjobban is tette, ha más után nézett.

Hogy pedig miket kívántak szerte e szép hazában az ily hangadók a szolgabíráktól, annak illusztrálásául köteteket kellene teleírnom.

De nem csupán speciális védenze érdekében igyekszik az igazi korifeus befolyását érvényesíteni, de ott van ő, — felváltva a közügyet és a pártérde-

ket hordva ajakán. — minden alkalommal, a midőn utak építéséről, koncessziók, regálék s más hasonló kiosztásáról, tisztviselő s megyebizottsági tag választásokról s minden a vármegyét, járást, községet, no meg egyszersmint őt magát is érdeklő ügyek eldöntéséről van szó.

Megjegyzem azonban, hogy nem azt akarom ezzel kifejezni, hogy a korifeusok típusának az anyagi haszon keresése lenne egyik elmaradhatlan jellemvonása, — van ugyan, a ki ebben is utazik, de hát ez az illetőnek saját külön erénye, — de igen is általános és fő jellemvonása a korifeusoknak az, hogy hatalmát és befolyását akarja mindenütt, mindenkor és minden áron érvényesíteni, — továbbá, hogy eleme, kedvencz fegyvere pedig az irriguálás.

A korifeusok működésének czégtáblája a „szabadelvűség“ jelszava, czélja, főrugója minden egyebe pedig a „pártérdek“ az, a minek alá kell rendelni mindent, ezt kell szolgálnia mindenkinek. A hivatalnok nem az állam hivatalnoka, a tisztviselő nem a megye tisztviselője, — minden és mindenki az egyedül üdvözítő párt érdeke.

A korifeusok által alkotott klikkek természetesen vagy a maguk köréből levőknek óhajtkák az al- és főispánokat is lenni, vagy pedig minden esetre a maguk hatalmi befolyása alá akarják azokat szorítani. — Ha ez nem sikerül, úgy mennie kell annak az alispánnak bármely — (kérem ezt szó szerint venni) — eszközök segítségével is, — avagy mennie kell annak a főispánnak bármily izlésük szerinti multja daczára is. Sajnos, de szép hazánkban mindkét tételre volt a multban nem egy példa. Ha pedig a klikknek sikerül például a főispánt teljesen megnyergelni, ha az nekik teljesen alkalmas, akkor annyira belebonyolítják, belefónják érdekkörükbe, hogy ezen „tisztességek“ összeköttetések folytán az ily módon kedvelt egyén örökre elveszti, — legalább azon vármegyében — szabad mozgási képességét.

S most jutottunk azon ponthoz, melyen a korifeusok jelenlegi álláspontját és azon főtisztviselőknek, kik maguk is a klikkből valók, avagy a fent leirt módon annak érdekkörébe vannak belebonyolítva, — a korifeusok álláspontjához való viszonyát lehet és kell figyelembe vennünk.

A Széll Kálmán által inaugurált rend-

szer-változás a korifeusoknak természetesen nincs inyére, ha rajtuk volna, úgy bizony ma is a „tettekkel tényező“ által kormányoztatnék az ország, mert így bizony mind szűkebb korlátok közé szorul hatalmuk. Természetes az is, hogy valamint köztudomásulag a központban is csak az alkalmas pillanatot lesik a kitörésre ama elmúlt szép idők lelkes apostolai: azonképen a vármegyékben levő korifeusok is tette készen, szárazon igyekeznek puszkaporukat tartani. Ezen készenléthez tartozik tehát az is, hogy a közülök való vagy ügyeikbe avatott főtisztviselőket s főbb hivatalnokokat s így első sorban a főispánokat is, a világ minden kincséért sem bocsájtanák ki befolyásuk hálójából s ma csak fokozott mértékben kísérik szemmel azoknak minden lépését.

Már most tény az, hogy akadhat oly főispán vagy alispán, ki maga sem hive az új rendszernek s így nem is akar annak szellemében működni, hisz maga is a korifeusok közül való. Az ilyenről nincs bővebb mondani valónk, az ilyennek majd csak háttérbe kell lépnie, ha az új rendszer teljesen érvényre jut.

Lehet azonban, hogy akad olyan főispán vagy alispán is, a ki a multban ugyan bele volt bonyolítva a korifeusok dolgaiba, de a jelenben teljes őszinteséggel akarná az új rendszert szolgálni, — mondom, ha akarna is a multtal s annak emlékeivel szakítani, akkor sem képes az egyéneknek, a viszonyoknak, a részesség tudatának hinár-öleléséből szabadulni. A korifeusok tartják, a korifeusok magukhoz szorítják, a korifeusok szuggerálják, — s a mire tegnap még azt mondotta, hogy fehér, arra ma sem mondhatja, hogy fekete, mert a korifeusok nem engedik. És ha mégis lerázná a beléje csimpaszkodó, az őt támogató „önzetlen“ karokat, úgy a legrovidebb idő alatt el kellene buknia, mert éveken át megszokván s most egyszerre eldobván a régi mankókat, ujjakat az iránta más oldalról jogosan

táplált bizalmatlanság folytán oly hirtelen nem kapna, a saját lábain való járástól pedig elszokott.

A mely főispánt vagy alispánt a korifeusok egyszer megfogták, azt többé el nem eresztik; s ha napjuk elborul, ha egy új, az ő napjuknál fényesebb, hatalmasabb, igazabb nap jön fel az égre, mely a politikai tisztaság sugarival egy szebb kor hajnalhasadását hirdeti s engedi remélni: akkor a korifeusok főispánjának és alispánjának is mennie kell. Mennie kell, mert vagy nem lesz képes a multtal szakítani s akkor nem illik bele az új rendszerbe, vagy pedig nem is akar azzal szakítani s akkor a bukottak settenkedő restauráló vágyainak eszközévé fokozódik le. — Erre pedig ugyan ki akarna vállalkozni?

H. Gy.

Ignoramus et ignorabimus!

Irta: *Köszegi Armand.*

III.

Res politicae.

Ha a socialismus az éhes gyomor filozófiája, a hogy azt sokan nevezik, akkor a fennálló rend nem egyéb, mint a vagyonnal bírók hálósipkája?

Ördög és pokol! Mióta előbbre való a hálósipka, mint a nyomor.

Tévednek azok, kik a liberalismust önmagáért teljes egészében vallják és követik mindenha. Mert bármely politikai elv vagy irány csak annyiban követendő, a mennyiben szükséges és lehető, s e szükségességet és lehetőséget megszabja a történeti fejlődés, melynek törvényszerűsége — ha megfigyeljük — megóv a túlzástól és tévedésektől, de az ellentmondásoktól is. A lehetőséget pedig megmutatja a nemzet közérzete és köztudata, mely nem vehet fel magába többet és nagyobbbat, mint a milyennek felfogására megérett.

A fokmérő az államérdek.

Mi a demokratia?

A tömeg nagyzási hóbortja, s egy pár demagóg kenyeretadó jelszava.

Valójában nincs és nem is lehet más, mint aristocratia, mert minden ember különbnek tartja magát a többinél, s egész életét, minden munkáját arra fordítja, hogy ezt kifejezésre juttassa.

Öld meg az ambióiót is, ha egyenlőséget akarsz!

A törvény a szervezett társadalom írott óhaja, mely az egyének érdekeivel örökös harcban áll. Állandósága attól függ, mily fontosok az érdekek, s mennyire csorbítottak általa.

A jog nem valódi tudomány, mert nincsenek sarkigazságai, nincsenek egyetemes elvei, mert rendszerei önkényesen formáltak, bizonyítékai viszonylagos értékűek, okfejtései feltételes jellegűek, fictiókkal és suppositiókkal telve, melyek az igazságot nem pótolhatják. Elemei változók és különbözők a felfogás szerint, mely különböző módon alakul és változik a hely és idő szerint, melyhez mint alaptényezőkhöz kötve van. Minden határnak, minden népnek más a joga, minden kornak más a jogelve. A mi jog ma, az holnap jogtalanság, mihelyt a jogfogalmakról a közfelfogás változik és az ugynevezett törvényben vagy szokásban nyer kifejezést.

Másrészt a jog uralmának nincs egysége, feltétlen és egyetemes érvénye, nincs állandósága.

Alapoka nem a szükségszerűség, melyet az észszerűség mindig nyomon követ, hanem a hasznosság vagy jobban mondva az önzés. És ez lehet a tömegek önző érdeke, de legtöbbször egyesek önző érdeke, mihelyt ez az érvényesülésre kellő eszközökkel rendelkezik és uralkodóvá válik.

Tehát a jog a hatalom szava. Nyilvánulásában és forrásaiban az elmének nagy mechanizmusa, mely csak azért mozog, mert a mozgató erő benne mi vagyunk, illetve a miérdekünk — közérdek, magánérdek — közjog magánjog — s mihelyt érdekek változik, változik az is, s ha megszűnik összes érdekek, megszűnik az egész jog is, mint oly alkotás, melynek a természettel semmi nemű összefüggése nincs.

A legműveltebb nemzet, az angol, leggyengébben műveli — a jogot.

A politikában a hazugság nem bűn, sőt szükséges, mint a legszebb asszonynak is a szépitőszó, ha bálba megy, hol a sokszoros világítás intenzív fényében a legkisebb szemölcs vagy májfolt is ríktó volna és ron-

TÁRCZA.

A frizuráról.

— A „Szabadság“ eredeti tárczája. —

— Irta: *Vértessy Sándor.* —

(Vége.)

A frizurákkal a népek művelődési állapotát egy mederbe terelni nem lehet. A műveltségben hátrább álló indián és néger törzsek oly bizarr szokásokat követnek hajok viseletében, hogy az európai nők messze elmaradnak tőlük. A legfantasztikusabb alakú hajviseletet találjuk náluk. E frizura-hiuság különben megbocsájtható hibájuk, egyéb tolettjükre úgy is mentől kevesebb gondot fordítanak. Európai borbélyaik vannak, kik néha faluról-falura járnak művészetekkel. Dél-Amerikában az Amazon környékén igen felkapott, fontos egyéniségek e borbélyok. Ugy prenumerálnak reájuk, akár mi valami jóhírű journalra; igaz is, hogy élő ujságok. Frizura minden népnél mindig volt.

A legegyszerűbb mindenestre a régi zsidónőké volt, kik férjhez menetelkor hajokat levágták. A török és arab nők, sőt némely népnél a férfiak, ma is befedve vi-

selik. A chinaiak egyetlen csomó kivételével az egész haját leborotválták. Ezen csomót pedig hoszura növesztve, összefonva, hátul lelógatva viselik. Hosszusága szerint mérik az embert, így bizony nem csodálkozhatunk, ha idegen hajjal és szallagokkal akarják hosszabbá tenni. A legtöbb ujvilági és afrikai népnél a férfiak csinálják a divatot, csak a vén Európában a hölgyek.

A hajviselet mindig hű kifejezője a kor jellemének és szellemének. Görögthonban, a finom izlés és művészetek szabad honában, a hajviseletben is egyszerű, nemes izlést követtek a nők. De a mily egyszerű s nemes volt, ép oly természetes és előkelő. A homlok szabad, a haj hátrafelé simul s hátul egy piczi kontyban végződik.

A büszke, elzárkózott római hajviselete egészen elűtő. Merev, mesterkelt, a homlok felé tömörülő. A diadémek, agraffok, hajtekercek és fodrok első használatát a római hölgyvilágnál találjuk fel. A római izlést a velők érintkezésben levők még inkább tulhajtották, a mint ezt antik képeken és szobrokon láthatjuk.

De mit szóljunk az ujkori hajviselethez?

A francia divat a régít egész az izléstelen-ségig átalakította. A barokk, a „czopf“, a legmesterkéltbben rutították el a fejet. A frizurák valódi Eiffel tornyokká magasultak, keresztül-kasul fonva gyöngyökkel, szallagokkal. E tulhajtás ékes mesterei főleg Pompadour, Maintenon voltak. Korukban oly nagyok voltak a frizurák, hogy tyukborítóhoz hasonló sodrony varakat kellett alkalmazni s rajta a haját fésűkkel megtűzdelni. A francia forradalom ezeket is el-söpörte.

Utána uralkodó lett a középkori »loknis« divat, majd a renaissance kisebb formája: kétfelé elválasztott és fodrozott hajhalom a homlok felett.

A közelmúlt időben Eugénia császárnő hajviselete adta a fizurának az új irányt. A spanyol fizura közkedvelté vált. Nagy, üres tekercek a fej és fülek felett; majd magas a forma; végül a hátul lecsüngő fonatokat honosította meg. Ez utóbbi még a hatvanas években is divatozott.

Az utóbbi évek divatja közeledett ahhoz, mit természetesnek mondhatunk, a menyiben a görög formákat vette fel. A haj természete-

taná a szépség harmonicus varázsát. Melyik asszony, ha a legszebb is, kinek nincsen valamelyes fogyatékosága?

Melyik politikai program az, melynek ne volna valami sarkalatos hibája a gyakorlati életben?

A liberalizmusnak a corruptio, a radicalizmusnak a fokozatos fejlődés hiánya, igaztalanság az emberek és intézmények megítélésében, az átmenetiség, — a conservativizmusnak az állami és társadalmi erők mesterséges lekötése, az egyéni jogok korlátozása a tekintély javára, végül ennek tultergése. Mi, vezetők, magunkban bevallhatjuk e hibákat, de a nagy nyilvánosság, a parlament, a népgyűlések, a sajtó az a hely, hol e fogyatékoságokat óvatosan takarni kell, s kimondani nem szabad, ha hívei vagyunk, mert a nép, az ezerfejű gyermek, érzéseiben és gondolkodásában tökéletlen lévén, a meglevő állapotok helyett, melyekkel megelégedve nincs, tökéleteseket akar. — Voltaképpen nem is a politikai pártok csalják a népet, nem, még a legöblösebb hangu demagógjai sem, hanem a nép csalja önmagát, s vezeteti magát tévútra felkapott programjával, édes hitbe ringatózva, olyan formán, mint mikor a fejét fájlaló gyermek esdekelve kéri daloló dajkáját:

„Mesélj nekem, mesélj szép Tündérorzágról, Tündér Honáról, hat arany lováról. Fáj a fejem, szeretnék aludni, álmodni róla, vele!”

S a dajka mesébe fog, mesél, s a gyermek boldog mosolyal alszik el, álmodik...

Politikusok! Ez a ti sikereitek kulcsa, törvényetek. Ha a nép elé járultok, lángostor legyen szavatok, a mikor az állam jelenvaló helyzetéről beszéltek s vezetőiről, de csupa színméz és édes gyönyörűség, ha programotokra kerül a sor, mert a nép, az örök naivság megtestesülése, a szívével gondolkodik s napi küzdelmeiben megismerve a jelenvaló terheit s eltelve keserűségeivel, vágyva-vágyik az után, a mi tökéletes.

Nem a ti hibátok, hogy tökéletes seholl semmiben nincsen!

A népek álmodnia kell, hogy nyugton legyen, hogy össze ne roskadjon temérdek terhei alatt, kétségbeesve vigasztalan helyzetén. — Kárhuzatos politikai program tehát nincs. Minden egyes elv, ha még oly hibás és hazug is, mihelyt gyökeret tudott verni a néplélekben, megérdemli, hogy kimondatott és hogy fentartassék, a míg lehet, mert hitet adott a népek, melynek a lét egy megváltás nélkül való, elviselhetlen

gyötrelm volna, ha ezt is nélkülöznie kellene.

Kik az államra örködték örökké vigyázó szemekkel, ne féljetez attól, hogy ez veszedelmére lehet a rendnek, a jognak s egyéb instituczióitoknak, melyeket ti minden időkre állandósítani törekedtek! A népek álmodnia kell s nincsen olyan álom, melynek vége nem szakad, miként nem létezik olyan politikai elv sem, mely tovább fejlődésében önmagát ne ölné meg. Igen! a népek álmodnia kell és ki tilthatja meg az álmodónak, hogy mit álmodjék? Igaznak lennie nem kell az álomnak, mert akkor nem álom a neve, hanem valóság. Ez pedig mindig fájó és kegyetlen.

Bizony az!

S kegyetlen sorsát a nép, ha a maga rideg valóságában ismerné, elviselni nem tudná.

Miből élnének akkor a képviselők és miniszterek?!

(Vége.)

Miért nem megy a debreczeni dalárda a kassai országos versenyre?

E czim alatt a „Debreczeni Ellenőr” legutóbb megjelent számában érdekes fejtegetéseket olvasunk melyekben a debreczeni dalegylet egyik vezérembere okát adja annak, hogy a debreczeniek miért nem fognak részt venni az országos versenyen, mely ezidén — tudvalevőleg — Kassán lesz.

Az ok — természetesen — nem abban keresendő, hogy a verseny Kassán lesz, hanem a debreczeni dalegyletnek a dalárszövetség mai szervezete ellen elfoglalt álláspontjában. Minthogy ez a kérdés a dalegylet tagjait is közelről érdekli, a kérdéses közleményt egész terjedelmében reprodukáljuk.

A lapokat is bejárta már a hír — írja a nevezett újság — hogy ezen évben az országos dalárverseny Kassán fog megtartatni s ezzel kapcsolatban némelyik lap azt is felemlítette, hogy ebben részt vesz a „Debreczeni Dalegylet” is.

Minthogy ez a hozzátétel csak tendenciózus lehet, mint ezen dalegylet egyik tisztviselője, indítva érzem magamat a nyilvánosság előtt igazolni. Ezen egyet azon határozatát, melyet már régebben hozott, hogy t. i. mindaddig nem vesz részt az országos dalversenyeken, míg a központi szövetségi tanács nem orvosolja azon sérelme-

ket, a melyek a mostani helytelen rendszernek a kifolyásai s a melyek miatt sem a szövetség intézménye, sem az egyes dalegyletek nem teljesíthetik igazi hivatásukat.

A „Debreczeni Dalegylet” már régebben felszólalt először a gazdálkodási rendszer ellen. A központ napról-napra teng és adóságokkal küzködik, holott a dalárversenyek jövedelméből és az egyes fagegyletektől nem megvetendő bevételei vannak. A számadásokból nyilván kitétszik a helytelen gazdálkodás. Olyan napdíjak, utazási költségek stb. vannak ott felszámítva, a mikre szükség aligha volt. Szóval a szövetség úgy költ, mintha maga gyártaná a bankót, a mint ezek a számvizsgálói jelentésekben már többször bennfoglaltattak.

A szövetség mostani alakjában csak arra való, hogy kiérdemült nagyságok gyámola legyen; és, úgy látszik, így ismerte ezt fel a kultuszminiszter ur is, a mikor a központ által kért évi segélyt mult évi november 28 án kelt leiratával megtagadta.

De nem szolgálja a központ a szövetség érdekét szellemi téren sem. Alapszabály szerint el kellene látni a dalegyleteket újabb és újabb karnegyesekekkel; buzdítani, támogatni és segíyezni kellene ott, ahol arra szükség van; folytonos agitációval ébren tartani a közszellemet és a mi fő, minden olyan vidéken, a hol a nemzetiségek elnyomással, tulszárnyalással fenyegetnek, alakítani dalegyleteket és azok fennállításáról gondoskodni.

Ebből azonban egy betűcskét sem teljesített soha; hanem igen is nyakrafőre tartatja az országos dalversenyeket, mert abból pénzt lát és nem veszi figyelembe, hogy ezek a sűrű versenyek tönkreteszik az egyes dalegyleteket, mert sűrű egymásutánban olyan költségeket kell tenniük, a mit jövedelmük nem bírhat meg. Szellemileg is nagy akadályai ezek a versenyek a dalegyletek fejlődésének, mert azok alatt a versenyre kitűzött darabokat tanulják, bizony semmi egyebet sem tanulhatnak. Ezek a versenydarabok pedig tudvalevőleg olyan darabok, a melyeket a verseny után sutba kell dobni, mert maradandó értékök nincsen. Elvesztettek tehát rengeteg sok időt és jó csomó pénzt semmiért.

Vannak dalegyletek, melyek csak azért, hogy a versenyen megjelenhessenek, adóságra verték magukat, melyből ki sem tudnak lábolni, mikor már ismét itt a verseny ideje.

A „Debreczeni Dalegylet” az által véli e bajok orvoslását, hogy a központi szövetség

tes menete a homloktól hátrafelé tart, és az a divat, mikor a haj a homloktól simán bocsátkozott hátra és hátul kis kontyban végződött, volt a legtermészetesebb, legizlésebb divat. Csakhogy persze ez is csak napok divatja maradt. A kis konty felfodorozva, beporozva, felsütve, befestve, megint csak a homlok felé vándorolt. Ez bár természetellenes, mégis egyeseknek jól állhat — sokaknak nem. De az élet azt mutatja, hogy sohasem azt nézzük, mi áll jól, hanem hogy mi a divat!

Némelyek a hajviseletből a női lelki tulajdonságokra vonak le, minden alap nélküli, következtetéseket. Szerintök pl.:

a rövid haj, ha nem betegség teszi szükségessé, különczködő hajlamra,

bodros, kuszált haj genialitásra,

a nagyon sima, olajozott haj hizelgő természetre,

a homlokba fésült, apró bodrozott haj tetszés vágyra,

a hátul fonott tekercs flegmatikus természetre mutat, stb.

A divat kívánja azt is, hogy a hajzat némi hiányait kikorrigáljuk. Mikor Franciaország-

ban a vörös haj volt a divat, az egész arisztokrácia szenvedélylyel haját festett. Ma is fashionablenak tartja a sárgás szőke haját. A divat kívánta hajfestő szerek számát szinte lehetetlenség elszámolni*

A haj a természettől maga magát színezi. Annak más színre festése természetellenes. Sok elrettentő példa állhat ebben a dologban előttünk. Leggyakoribb, de legigazságsabb eredménye, ha a festés által ép azt veszítjük el, a minek még színében is hiúságunknak hódolunk. Nem ritkán a festékekben rejülő mérgek nagy betegségeknek lesz okozójává.

Az már egészen természetes előttem, hogy a ki hiúságokból festette a haját, az kopaszágát is mindenképpen palástolni igyekszik.

Megint segélyre siet az embernek a találatkonyság s idegen förtökkel borítja a letarolt fejet, — felteszi a vengéghaját, sajnos, a századunkban, melyet a kopaszodás századának is lehetne nevezni, nagyon is ismeretes parókat. A paróka azonban nem az ujkor szülöttje, már az ókorban

is hordták. Asztiagesz, az utolsó méd király parókával takarta érzékeny fejbőrét. Rómában a császárok korában bizonyos ünnepeken férfiak, nők egyaránt parókat viseltek. A római hölgyek a fogoly germán nők rendkívül vékony hajszálából készült szőke parókat kedvelték különösen. A paróka viselés egy időre kiment a divatból, de a 17. században ismét régi jogaiba lépett vissza. Európai uralkodók közt XIII. Lajos francia király volt az első, ki a parókat feltette. XIV. Lajoskorában kezdetben a nemesesség s a polgárság, majd a papság is megkedvelte. XIV. Lajos 35 éves korában tette fel a parókat, jólehet dus fekete hajjal áldotta meg a természet. A parókagyárosok ügynökei ellepték Normandiát, Hollandiát, Dániát, drága pénzen vásárolva meg a pórnök szép haját. Főleg a normandiai haj volt keresett, fontját 50 tallérral is vásárolták. Brühl grófnak hagyatékában 1200 parókat számláltak meg. Az emberi haj elégtelensége miatt XV. Lajos korában a parókat lószőrből is készítették. A paróka magas frizurája miatt nem lehetett a kalapot feltenni, azért hónuk alatt viselték.

* Ország-Világ: „A hajszínről.”

fenntartása mellett alakittassanak kerületi szövetségek s minden kerület a maga keblében fejtsse ki azt a tevékenységet, a melyet a kitűzött nemes cél megkíván s országos versenyek csak minden 8—10 évben tartassanak; hanem a helyett, hogy a társ-egylettekkel érintkezés fenntartassék, 2 évenként kerületi összejövetel tartassanak lehetőleg minden költség megkímélésével.

E tárgyban egy hosszabbban megokolt indítványt nyújtott be a központhoz egyletünk, mely indítványt a szövetségi elnökség hosszas csűrös-csavarás után a közgyűlésen lezavasztatott.

Ilyen körülmények között nem lehetett egyletünknek mást tenni, minthogy elhatározta, hogy a szövetségi elnökség által rendezett országos versenyeken, mint olyanokon, melyek minden szellemi haszon nélkül csak az egyletek anyagi nagy károsodását idézik elő — nem vesz részt, és propagandát csinál arra hogy a kerületi dalos szövetségek az országos központ ellenére is létesüljenek s attól függetlenül intézzék a maguk ügyeit.

Bizottság küldetett ki ezen vidéki kerületi szövetségek alapszabályainak kidolgozására, mely bizottság már el is végezte feladatát s az alapszabálytervezet a debreczeni kerületre vonatkozólag már elkészülvén, egy közelebbi itt városunkban megtartandó értekezlet jóváhagyása alá fog terjesztetni.

A rut kultusza.

Mindinkább bebizonyul, hogy a műveltség terjedése az erkölcsök hanyatlásával jár. Ime a művelt Nyugat a társadalom ferdeségeinek, a legraffináltabb bűnöknek és a legfurfangosabb kalandoroknak valóságos Pandora-szelenczéje, melynek tartalmát a korrupció szele végig sodorta egész Európán. És az erkölcstelenség magva hálás talajra talált mindenfelé, mert a társadalmi bűnöknek és erkölcstelen életmódoknak egész erdeje burjánzott fel, minek következtében egy kárhuzatos, erkölcstelen irányzat vett erőt az egész társadalmi életben és megszületett a rut kultusza.

Vagyon és élvezet! Ezt most a jelszó a művelt világban. Ennek van alárendelve minden. Ezután szalad mindenki. Ez a kettős cél korunk ideálja, mely mindent pótol, de ezt semmi sem pótolja. Ez maga a boldogság, melynek elérésére éppen nem válogatják az eszközöket. És mikor mindezt műveli a társadalom, nem veszi észre, hogy már a rut kultuszát üzi.

Később már a paróka szépségével sem elégedtek meg az emberek és XV. Lajos korában divatossá volt a hajporozás. Nemcsak férfiak és nők, hanem gyermekek, sőt katonák is hódolnak e félszepségnek.

Manapság annyira előbbre vagyunk a jó izlésben, hogy parókat csak az visel, kinek haja nincs, de annál érzékenyebb a fejbőre. A kopaszság védelmére már 1589-ben magyar könyv jelent meg e czimen: »Az kopaszágnak diczireti. Nyomtattot Colosvarat 1589 esztendőben«, mely egyenesen és kezen kijelentette, aztán furfangos tételekkel és körmönfont körmondatokkal bizonyította, hogy minden okos és tiszteletreméltó teremtménynek okvetlen kopasznak kell lenni. A névtelen szerző alaposan megmosdatja azok fejét, kik a kopasz fejeket gunyolni merészelik.

„Rajta, örülj te kopasz seregimmár, mert díszre fődnek, Mint az ezüstkörű hold tündököl éppen akép. Bárki ha volna jól táplált hajfűrtire büszke, Borbélyhoz menjen nyomba, nyirassa le azt. Mert ome könyvecskét olvasva azonnal óhajtná Báresak rut hajtól lenne merő csupasz ó.“

* „Ország-Világ.“

Mintha csak kifáradt volna az emberiség a szépnék kutatásában, mintha kimerült volna a szépnék művelésében, mintha eltompuult volna a szép iránti érzéke, elfordult a széptől és a rut kultuszát tette bálványává az erkölcs és művészet templomában, mely előtt minél többször áldozni legfőbb kötelességének, sőt boldogságának tartja. És legfőbb vágya az, hogy a rutat minden téren és minden tekintetben művészi tökélyre emelje.

Ugy-e micsoda zseniáltság, micsoda haladás? A huszadik század elején a művészek jókora százaléka annak ambíciója abban nyilvánul, hogy minél több rutat alkosson.

Nem tagadható, hogy a művészet minden ágában bámulatraméltó haladást tüntet fel, de az való, hogy minden művészi szaknak egy beteges, *fekélyes kinövés* van: a rut kultusza, a mely a pénzt hajhászra és az értekekre kíván hatni.

Nézzük először is az irodalmat, a mely első sorban a közművelődés keretében az *értelmi nevelés* legfontosabb tényezője, tehát a szellemi nevelést van hivatva szolgálni a szó legnemesebb értelmében.

Igen, de az írók nagy százaléka, hódolva egy bizonyos erkölcstelen irányzatnak, a — mely a művelt nemzeteket igyekszik megsemmisíteni — és a mely irányzatnak éppen az *irodalom fekélye* és a *színpad pikantériái* a legbüzdőbb elősegítői, elfordult a jó, szép és nemesnek hirdetésétől és azon irodalmi ág kultiválására szenteli minden erejét, a mely jobban kifizeti magát. Ez a kárhuzatos irány az, a melyben *Prévost, Belot, Maupassant* éstársai haladnak, a kik az érzékiséget legbüzdöbben fejlesztik, miáltal a korán érettséget idézik elő, a mi a művelt nemzetek elsatnyulására vezet, tehát a nemzetek életfáját gyökerében támadja meg. Ime az irodalomban az erkölcstelenség és a rut kultusza ide vezet.

A *zene* az izgató operette és ballet szolgáltatása szegődött, míg a *szobrászat* ördögi torzalakokkal, képtelen ferde helyzetekkel, aránytalanságokkal, meztelenségekkel üzi a rut kultuszát.

Hát a *festészet*? E téren még szembeötlőbb a rut kultusza! Micsoda silányságok! Micsoda gyors termelés! Micsoda lázas kapkodás, minő ürességek?!

Egy sötétzöldre mázolt vászonra ráfognak, hogy: *Csend*. Ha fekete vagy sötétkék, akkor: *Borulat* vagy *Éj* a neve, ha szürkébb tónusban mutatkozik, *Alkony* vagy *Szürkület* nevet visel és így tovább. Azután láthatunk 2—4 színnel megfestett remekműveket.

A hajporozás csak itt-ott, leginkább bállok alkalmával látható. A rosszul alkalmazott hiuságnak lehet ezt is betudni, mert a hajporozás is káros. Ha nem is hullik ki tőle a haj, de keménynyé, törékenynyé válik.

A vendéghaj kérdésébe, nagy általános elterjedése miatt, bele kapni sem merünk. Az bizonyos, hogy sem nem szép, sem nem egészséges.

Elmélkedésemet két amerikai természettudós Eaton és Hammour elmés ötletével végzem.

A fog és a haj előbbutóbb a civilizációznak, divatnak és hiuságnak lesz áldozata. Minél műveltebb lesz az emberiség, annál inkább veszít a fogazat és a haj eredeti erejéből, régi jellegéből. A mai civilizált embernél a fogazat határozott romlásnak indul s a hajzat pedig gyérül. — A kopaszodás oly közönséges jelenség, hogy komoly aggodalmakra ad okot. Az említett tudósok számítása szerint, egybevetve a jelen és mult tapasztalatait, 3500 év múlva az emberek mind fogatlanok, kopaszok lesznek. Csak a vad emberek fogják még mutogatni a haját, mint az őskori ember ékességének maradványát.

Amott kihívó *meztelenségek* kiabálnak szemünkbe, melyek minden áron hatni és kábítani kívánnak. Milyen mások voltak a régi ilyen tárgyuak?!

Hát az az isteni *secessió*! Zöldfejű emberek, piros föld, lilaszínű köd. Mesés színek! A secessiónak az a főfeltétele, hogy semmi se legyen természetes. Ugy-e nagyszerű festészeti irány! Ezt a különleges új divatot a „*Nemzeti Szalon*“ teremtette meg a festészet terén. A secessió — mint külön fogalom már átment a köztudatba, valami burkolt különlegességet jelent, a mely sokat sejtet, tág teret nyújt a fantáziának, de annál kevesebbet mutat. Sok festőnek nagy hibája az, hogy mindenáron eredetiséget akar affektálni és fátyolt fest eszméjére, miáltal képe szűk látkörű lesz és a secessió titokzatos homályába vész. Mondják a tárlatok látogatói, hogy soha annyi homályos, tökéletlen, sejtelemszerű képet még nem láttak, mint az idén.

Készakarva hagyam utoljára az irodalmat megelevenítő és *előadó művészetet*: a *színeszetet*, a mely összes érzékünket, tehetségünket igénybe veszi, a mely játszva, beszélve, szemléltetve és gyönyörködtetve *tanít*. Tehát *tanít, művel*, a mint mi akarjuk — a *jóra és rosszra egyaránt*. És éppen itt van a hiba, sehol, *semmi téren nem üzik annyira a rut kultuszát, mint éppen a színpadon*, mely sikamlós, pikáns darabjaival, meztelenségeivel, kétértelmű vicceivel, szójátékaival a néző tömegeket és lassan az egész társadalmat demoralizálja. Az éretleneknek kinyitja a szemét, az éretteket izgatja és újabb rafinériákra tanítja.

Hová fogunk jutni a színészet terén evvel az erkölcstelen irányzattal, a mely most dominál a színpadon, ha ez tovább is így tart és fejlődni fog? A háló-, fürdő-szoba titkai, a chambre-separé izetlenségei, ocsmányosságai talán mégsem a színpadra, a nyilvánosság elé valók? Ezekkel akarják művelni, tanítani a népet?

Hiszen a *Csak párosan! Tekenős béka, Asszonyregiment, Osztrigás Miczi, Görög rabszolga, dr. Szeleburdi* és más efféle sikamlós darabokkal, melyek a nézők arcába kergetik a vért, már régen orpheummá sülyesztették a színházat. Mit akarnak még tovább? Mikor kiáltja ki a társadalom az egész vonalon, hogy: *„eddig és ne tovább!”* Vagy tovább is így akarja művelni, nevelni a népet? Ilyen előadások láttára fog közművelődni a nép? A: erkölcstelenség és rut kultusza fogja a nemzetet nagygyá, erőssé és műveltté tenni? . . .

El tehát ezekkel az erkölcstelen darabokkal. Álljuk utját ennek az erkölcstelen irányzatnak, míg nem késő! A ki ilyen arczpíró léhaságokat akar látni, menjen az orfeumba!

Örülmi lehet, bár hamarabb történt volna, a mit tapasztaltunk. *Üdvös mozgalom indult meg a szennyes színművek ellen*, melynek élén két nagy város áll: *Szeged és Nagyvárad*. E két nagy város színtügyi bizottsága elhatározta, hogy a *közkerkölcsiség és irodalmi jóizlés szempontjából kifogásolt darabok előadását meg nem engedé*. Igen helyesen! A fővárosban megindult kárhuzatos iránynak ne legyen melegágya a vidék is, a melyet lassan, mint a morfium a testet, megmérgezne. Le tehát a rut kultuszával, ha a főváros fülünkbe dörög is, hogy: *Mucsa!* És ha avval tromfol is vissza, — mint a szegedieknek, — hogy ezentul egyetlen egy újdonságát sem engeli át nekünk. Tartsa meg magának! A *Magyar Színház és Vígsház* szennyes darabjaira nincs szüksége a vidék jóizlésű közönségének.

A rut kultuszát, a társadalom fekélyeit, ferdeségeit mindig, mindenütt és minden módon *ostorozni kell*, mert ezek a nemzetet, a nemzetnek létét és boldogulását orgyilkos módjára alattmban támadják meg és ha nem védekezünk ellenük, ki is végzik. Csak a jót, a szépet és a nemest, az istenit és

a természetet kultiváljuk úgy a társadalmi életben, mint a művészet minden ágában, hogy a nép mindig ezeket lássa, mert a rut és rossz — sajnos, hogy ilyen időkben élünk — könnyen, magától azoknak különös forszírozása nélkül is ráragad.

Köszeghy István.

Városi és megyei ügyek.

== **Allandó választmányi ülés.** Borsodvármegye allandó választmánya f. hó 11-én a megyei közgyűlés tárgyainak előkészítése végett a megyeháza nagytermében ülést tart.

== **Számonkérő szék.** Báró Vay Elemér főispán f. hó 11-én délután számonkérő széket fog tartani, melyen a központi és járási hivatalok tevékenysége és ügyforgalma fog elbírálás alá kerülni.

UJDONSÁGOK.

Tájékoztató.

Február hó 3-án. A miskolci ipartestület táncvizsgálma a Koronán.

Február hó 4-én: A borsodmegyei gazdasági egyesület évi rendes közgyűlése a megyeházán.

Február hó 5-én. Az első esküdtzéki tárgyalás d. e. 9 órakor a törvénykezési palotában.

Február hó 6-án. Almásy Endre híressérelmes jutalomjátéka a színházban.

Február 7-10. Ábrányiné Wein Margit vendégszereplése a miskolci színházban.

Február hó 8-án: A miskolci felsőkereskedelmi iskola táncszal egybekötött hangversenye.

Február hó 10-én. A miskolci ág. hitv. ev. dalgyűlés egybekötött zártkörű dalestélye a Koronán. — A sajtó-szentpéteri Bányatelepi olvasókör táncmulatsága a bányatelep vendéglőjében.

Február hó 11-én. A miskolci első magyar hadastánegylet zártkörű táncvizsgálma a Soperben.

Február 11. Allandó választmányi ülés a megyeházán. Számonkérő-szék ugyanott.

Február hó 12-én. A miskolci máv. altiszti kör zártkörű táncestélye 8 órakor a Soper szállodában.

Február hó 17-én. Tiszti estély a Koronán. — A miskolci pecsénye-sütők sódár táncvizsgálma a Soperben.

Február hó 18-án A miskolci mezőgazdák társas egyetemes táncvizsgálma az egyesület kebelében létesülő daloskör javára a Koronán. — A miskolci nemzeti kaszinó évi rendes közgyűlése. — Ugyanekkor este saját helyiségeiben társas-estély.

— **Soltész Nagy Albert,** pártunk alelnöke, a miskolci ev. ref. főgimnázium iskolatanácsának és a színház-részvénytársaság igazgató-választmányának elnöke, tegnapelőtt Abbaziába utazott. Távolléte alatt a főgimnázium ügyeit **Pataky Sándor** egyházkerületi pénztárnok, a színház-részvénytársaság ügyeit pedig **Bulyovszky Gusztáv** kir. törvényszéki bíró fogja vezetni.

— **Halálozás.** **Máté Péter** máv. üzletvezető hivatalnok, okl. vivő-mester szerdán este hirtelen elhunyt. Az nap este még vivődeczkéket adott s a teremben hirtelen rosszul lett fogta és összeesett. A mentők lakására szállították, a hol rövid szenvedés után szívizélhűtésben elhunyt. A család a következő gyászjelentést adta: Özv. **Máté Péterné** szül. **Balázs Vilma** és gyermekei **Béla** és **Jenő**, valamint az alólírottak is a mély fájdalom lesújtó érzetével tudatják a felejtethetlen jó férj, szerető gondos apa, testvér, vő, sógor és jó rokon **Máté Péter** ur **M. Á. V.** üzletvezetői hivatalnokának január hó 31-én este fél 9 órakor, életének 49-ik és boldog házasságának 16-ik évében rövid szenvedés után történt gyászos kimúltát. — A megboldogult földi maradványai február hó 2-án délután 3 órakor fognak a Csabai kapu 9. számú gyászháznál az ág. ev. egyház szertartásai szerint rövid imában elbucsztatni és Losoncra szállíttatni. — A temetési szertartás Losoncra február hó 3-án d. u. 3 órakor fog az ág. ev. egyház szertartásai szerint megáldatni és az ottani sírboltba örök nyugalomra tételni. Kelt Miskolc,

1900. január hó 31. — Béke hámvairai! — A temetésen testületileg jelent meg a máv. üzletvezetés tisztikara, élén **Görgey László** üzletvezetővel, mindkét állomás tisztikara a főnökkel, s diszes koszorút helyeztek el az általánosan szeretett és kedvelt kartárs sírjára.

— **Eljegyzés.** **Braun Albert** tiszaffüredi kereskedő eljegyezte **Princz Jakab** helybeli lisztkereskedő kedves leányát, **Antóniát**.

— **Zsurnalisztika.** A „Borsod miskolci Közlöny” eddigi szerkesztője **Huberth János** folyó hó 1-étől megvált ezen állásától s a lap szerkesztését ezután **Sugár Ignác** kamarai titkár vezeti.

— **Elgázolás.** Tegnapelőtt estefelé a vasuti átjárónál egy a városba jövő szénkocsi elgázolta **Kis Mátyás** favágó **Károly** nevű 12 éves fiát. A szegény gyermeket, kinek a féllába törött el, a nagy jajgatásokra a vasuti munkások vették pártfogásukba és sebei bekötözése után hazaszállították szülőinek közelben levő lakására.

— **Tűz.** Csütörtök délután megszólalt a hála istennek oly régóta nem hallott tűzharang, jelezve, hogy a város nyugati részén tűz ütött ki. A tűzoltó-egylet azonnal megjelent a helyszínén, a Nagy-Füzes utcában, a hol **Zsóni Molnár János** kőmives szalmával fedett háza égett le. A házbeliek szerencsére nem voltak odahaza és így nagyobb szerencsétlenség nem történt. A tűz a padláson keletkezett.

— **Az érettségi vizsgálatok szigorítása.**

A közoktatásügyi miniszter valamennyi felső kereskedelmi iskolára nézve elrendelte, hogy az érettségi előtt a felső (III.) osztályban vizsgálatok tartandók s csak azokat a tanulókat szabad érettségire bocsátani, a kik ezt az osztályt sikerrel bevégezték. Néhány év óta az volt ugyanis a gyakorlat, hogy a III. osztály elvégzése nélkül is minden tanuló érettségire jelentkezhetett. Ez a fegyelmetlenség oly mérvet öltött, hogy sokan kimaradtak a III. osztályból s magántanulók módjára már a II. osztály elvégzése után mentek érettségire. A miniszterium e rendelete meg fogja szüntetni az eddigi vizsás állapotokat s nemcsak a fegyelem lesz nagyobb, hanem emelkedni fog az érettségi vizsgálat eredményének színvonala is.

— **Körözés.** **Tóth Gyulát** több rendbeli lopásért a miskolci rendőrség körözi.

— **Influenzás világ nálunk.** Nem csoda. A gyorsan váltakozó időjárás mindig meghozza az influenzát, no meg kísérőit: a torokfájást, köhögést. Így van ez most is nálunk. A kurucaz hűdés napokat hirtelen enyhe idő váltotta fel. Olvadás olvadást követ s locs pocs van ismét quantum satis. Bekopogtatott hát imét sok családhoz a fagyos Muszkaországából átláptált nyavalya, az influenza. Az utóbbi időknek ez a gyűlölt speciálitása nem válogatja az embereket. A melyik családba beköszönt, ott azután huzamosan is időzik. Sok theára, sok-sok receptre van szükség, míg talpa alá köthetik az uti laput. A doktorok futkosnak, az influenzától megszallottak krakognak, szuszognak, átkozódnak a meleg kályhák mellett. Ezek az influenzás világ jelenségei. Egyéb semmi.

— **A magánzálogházak megrendszabályozása.**

A kereskedelmiügyi miniszter tudomására jutottak azok a visszaélések, a melyeket a magánzálogház tulajdonosok néhol, úgy a zálogosító közönség, mint a vásárlók hátrányára elkövetnek. Ennek következtében több rendelkezést tett a miniszter a panaszok orvoslására. Mindenekelőtt elrendelte, hogy a magán-zálogház tulajdonosok a kiváltott, vagy meghosszabbított zálogtárgyak után fizetett díjakért nyugtát tartoznak kiállítani. Továbbá elhatározott, hogy magán-zálogházi üzletre az engedély csak azon feltétel alatt lesz engedélyezhető, ha ezen üzlettel ugyanazon helyiségbe ékszer, ruha, vagy más hasonló üzlet folytatni nem fog. Az „árverésről visszamaradt tárgyak” jelzés használata tilos s a ki mégis alkalmazza, azt kihágás miatt megbüntetik. A zálogház-

tulajdonosok az árveréseken magukhoz váltott zálogokat csak megfelelő iparigazolvány alapján árusíthatják. Ez az igazolvány csakis általánosságban ékszer-kereskedésre vagy ruhakereskedésre szólhat. Oh iparigazolványt kiszolgáltatni, mely azt tüntetné fel, mintha az illető tárgyak zálogházból kerülének ki, tilos. A miniszteri rendelet végül megtiltja a zálogüzlet-tulajdonosok amaz eljárását, hogy csekély értékű ékszereket önmaguk zálogosítanak el s aránytalan kölcsönösszeg feljegyzésével a zálogjegy vevőjét tévedésbe ejtsék. Ez az eljárás bűnvádi nton, mint csalás üldözhető.

— **A legújabb korona-viccz.** Egy kis számtani feladathól áll a legújabb korona-viccz. Ez a korona-viccz egyébként a következőképpen pattant ki. Egy társaságban egy ur — mondjuk A. — panaszkodik, hogy mennyi baja van az új pénz értékénél a koronákba való átszámítással. Egy másik ur — nevezzük B.-nek — erre kicsinylőleg azt mondja, hogy a forint és korona átszámítás igen egyszerű dolog. Ha koronákba akarok átszámítani forintokat — ugymond B. — egyszerűen kettővel szorzom a forintokat: ha viszont koronákba akarok forintra átszámítani, kettővel osztom a koronákat. Gyerekmunka az egész.

— Igazán, gyerekmunka? Szólt kérdőleg A. No lássuk csak B. ur, olyan nagyon gyerekmunka-e a dolog. Feladok önnek egy kis számtani rejtélyt.

B.: Rendelkezzék velem.

A.: Hát mondja meg nekem, hány forint 15 korona?

B.: 7 forint 50 krajczár.

A.: Ugy? . . . No nézzük csak, számítsuk ki alaposabban. Mennyi 14 koronának a fele?

B.: 7 forint.

A.: És egy koronának a fele:

B.: 25 krajczár.

A.: Tehát mennyit tesz e szerint 15 korona forintokban?

B.: 7 forint 25 krajczárt.

A.: Ugy? . . . Hát 7 forint 50 krajczár hány koronának volt az imént a fele?

B.: 15 koronának.

A.: És 7 forint 25 krajczár mennyit tesz most koronaértékben?

B. (megzavarodva): 15 koronát.

A. (diadalmasan): Hát, hogy az ördögbe lehet B. ur, hogy 7 forint 50 krajczár 15 korona mégis 7 forint 25 krajczár? . . .

B. (zavartan hallgat.) A. (a társasághoz fordul): Tessék megfejteni ezt a kis számrejtvényt uraim.

— **Rémítő vallomás.** Egy fiatal férjjel történt ez a tragikus eset. A férj szerelmes volt és szórakozott. Egy nap a felesége átadott neki egy levelet azzal a kéréssel, hogy csak az irodában bontsa föl. Kíváncsian sietett a férj a hivatalba, felbontotta a levelet. Egyszerre összefutottak szemei előtt a betűk és megrendülve olvasta:

Kedves férjem!

Nem halaszthatom tovább a dolgot, meg kell mondanom neked, habár az, amit mondani akarok, nagy fájdalmat fog neked okozni. Nem az én vétkem, de mindent tudj, aminek jönni kell. Tudtam, hogy ennek a pillanatnak el kell jönnie, most már nem zárhatom le tovább ajkam, könnyörgök hozzád, ne tégy nekem ezért nagy szemrehányásokat; segitened kell rajtam és megosztani velem a szerencsétlenséget.

A hideg verejték gyöngyözőtt a férj homlokán, a legborzasztóbbra volt elkészülve. Rebegeve olvasta tovább a levelet:

Halld tehát. A tüzelő fánk véggé elfogyott! Az egész héten egyre kértelek, légy szíves rendelni, de te mindig elfelejtetted. Hát most újra kérlek: rendelj egy kocsirakományyal!

Szerető hitvesed

Dóra.

Mondanunk sem kell, hogy a férjnek első dolga volt, hogy telefonáljon egy fakereskedő cégnek.

x **Uj egyenruhák elkészítésére és javítására vállalkozó szabó kerestetik sürgősen. Cím megtudható a kiadóhivatalban.**

— Már nem sokáig tart a kiállítás a Baumgarten- és Braunfeld helybeli kereskedők által megvett régi Dancz-féle üzletben. A ki tehát szükségleteit olcsón és legjobban akarja ellátni, az siessen bevásárolni.

x **Üzleteladás.** Egy a város legélénkebb helyén levő jó forgalmu *játékereskedés* családi körülmények folytán rendkívül kedvező feltételek mellett eladó. Czim megtudható a kiadó hivatalban. 2—3.

Színház, Művészet.

* **Színház.** Teljesen benne vagyunk a juttalomjátékok saionjában. A keddi napok legalább erre jelöltettek ki. Az elmúlt kedden is tehát juttalomjáték volt és pedig Abonyi Arankaé, a társulat naivájáé, a mikor is Suderman „Pillangócsata“ cz. 4 felvonásos színműve adatott. Daczára a juttalomjátéknak, igen kevés közönség volt a színházban s a mi volt, azok nagy része is ismeretlen, soha színházban nem látott alakok voltak. Mindezt csak azért jegyezzük fel, mert a közönség sokasága nem állott arányban a zenekari helyiség felét elfoglaló, nagyszámu virág és egyéb adományokkal. Mikor a juttalmazandó a színpadra lépett, a virágcsokrok és az ajándékok egész sokasága és rengeteg tapsvihar fogadta, a mely utóbbinak tekintetében azonban nem ártott volna egy kis diskkrét tartózkodás, mert legalább nem látszott volna ki annyira az erőltetett klakk. Ennyi figyelmet megérdemelt volna azoktól a kis naiva, a kik ezt az estét reá nézve oly máskülönbben igen örvendetessé tették a sok ajándékkal. Játék tekintetében mindenestre sokkal jobban játszott, mint egyébkör; meglátszott a tanulmány, az igyekezet, de csak egyes helyeken, mert bizony voltak jelenetei nagy számban, a melyeket legjobb elhallgatni, nehogy megzavarja a szó igaz voltával a kis naivának ezt az örömetét. Máskülönbben az előadás egyike volt a legjobbaknak. Markovits Margit nagy buzgalommal és tapsoktól kísért nyilvánvaló sikerrel játszotta meg az élvvagyó, szenvedélyes, könnyűvérű, de a mellett elég furfangos, fiatal özvegy asszony Elsa szerepét. Örvendetes dolog az utóbbi idők sikere. Ráthonyi Stefke is jó volt a nagyralátó és grófra vadászó Laura máskülönbben kis szerepében. Ebergényiné szintén jó volt, mint a nagyravagyó és leányai számára gazdag és magasrangu férjeket vadászó adófelügyelőné. A férfiak közül Breznay a zsugori, házsártos, de azért alapjában jószívű Winkelman szerepében jeleskedett. Igen helyes felfogással és finoman kidomborított játékkal adta Molnár a szigorúság és magára hagyatottság folytán együgyű és félnék Maxot. Almássy is igen jó volt a vigécz Keszler szerepében. Györe Kosinszky kis szerepéből is jót csinált. Latabárban csak az igyekezet volt meg, de hát ő még mindig nem tud uralkodni magán.

A szép előadásnak egyik igen kiváló körülménye volt az, hogy az egyes felvonások között Láng Ottó kollegánk dirigálása mellett a zenekar a dirigens saját szerzeményű, csinos zenei compositióit játszotta. A már általánosan elterjedt és megkedvelt tűzoltó indulót és egy polkát meg is kellett ismételnie. Az emelvényre léptekor a közönség zajos tappsal, a zenekar pedig tussal fogadta és ez minden egyes zeneszám után megismétlődött. Kitüntető elismerésül diszes babér koszorúval is meglepte a közönség zeneszerző kollegánkat.

A jó előadásnak jószág tekintetében a főbb szerepöket illetőleg mintegy folytatása volt szerdán a Görög rabszolga előadása. Ledofszkyt, Csongoryt, Hukstettet és Ferenczyt többször is zajosan megtapsolták. Ének- és táncszámaik közül többet meg is kellett ismételnük.

Csütörtökön nagyjából bár, de megint igen szép előadás volt. Strausz kedves zenéjü „Bőregér“ operettjét láttuk viszont, a melyben Ledofszky Mariskának, Csongorynak, Ferenczynek és Hunfnak igen bő alkalmuk nyílt, hogy szép játékkal és énekükkel elragadtassák a közönséget, mely nem is farkodott a tapsokkal. Igen jó volt s sok derült percet keltett Breznay a fogházigazgató szerepében, valamint Vihary, mint Frosch börtönőr. Szépen egészítették ki az ensemblét Ragányi és Bethleni.

* **A színház bérletét** a színiügyi választmány kedden délután tartott ülésében a jövő évre ismét Csóka Sándornak adta. A mostani tagok közül jövőre itt maradnak: Abonyi Aranka, Cs. Almássy Julia, Ferenczy Károly, Györe Alajos, Hunfy Imre, Ledofszky Mariska, Ragányi Iza, Ráthonyi Stefke, Tharasszovits Margit. Új tagok eddig: Csiky László hős és társalgási színész, Kálmán Margit drámai szende. Kis Pista baritonista, Mászáros László lyrai szerelmes, bonvivant, Müller Ottó karmester, Réthy B. István segéd operette buffo; operett-szubrettet, a mennyiben Csongory Mariska győri szerződése felbontásával visszajöhet, úgy őt, ellenkező esetben Vlád Gizella, Feledi Boriska és Gergely Giza közül valamelyiket fogják szerződteni. Jellemkomikusul ajánlatott az igazgató részéről Breznay és Szentés János, anyaszínésznőül Rajzné Keresztes Amália és Palugyai Vilma. A választás ezeket illetőleg az igazgatóra bízott. Mindezekon kívül tárgyalás alá került a földszinti összes álló helyeknek jövőre való megszüntetése, a mit okvetlenül dicsérnünk kell, de egyebet nem, mert a többihez bizony sok őszinte szó fér. No de a mi késik, nem mulik.

* **Abrányiné Wein Margit** a magyar kir. operaház volt országos híru énekesnője, mielőtt az operaházról való végleges távozása folytán külföldre menne, hazánk nagyobb városaiban teendő művészi körutjában hozzánk is ellátogat és 7-ikétől, szerdától kezdve négy estén át vendégszerepelt fog nálunk. A művésznő az „Angot asszony leánya“, a „Piros bugyelaris“, a „Cornevilli harangok“ és a „Szulamith“ cz. darabokban fog fellépni. Maga a vendégszereplés oly művészi esemény számba megy, hogy feleslegesnek tartjuk felhívni rá a nagyközönség figyelmét.

* **Almássy Endrének** társulatunk kiváló s ambiciozus hősszerelmének — a mint azt már megirtuk — most kedden lesz a juttalomjátéka. Színre fog kerülni Jókai „Dózsa György“ cz. nagyhatásn történelmi színműve. A már eddig is tapasztalható érdeklődés bizonyára egy szípen sikerült látogatott színházi estét fog eredményezni, a melyet ez a tehetséges s törekvő színész meg is érdemel. Még egyszer felhívjuk a közönség figyelmét.

* **Jászai Mari Miskolczon.** Hazánk világhíru tragikája még e hó folyamán Miskolczra jön és közre fog működni a miskolczai tanítók Otthona által e hó 15-ikén rendezendő nagyszabásu hangversenynyel egybekötött táncmulatságán. A kiválóan érdekes este műsorát most állítják össze.

* **Hidvégi Ernő,** a kassai nemzeti színház kitünő drámai színésze, legközelebb három estén át fog vendégszerepelti színházunkban.

Irodalom.

* **Magyar Szó.** Ez alatt a czim alatt új napilap indult meg a fővárosban február elsejével. Pártoktól teljesen függetlenül, a szabadelvűséget fogja szolgálni, jelszavánál az igazság szent elvét írta zászlajára, mely körül a magyar újságírók színe-java csoportosul. Naponként este 6 órakor jelenik meg

s így a vidéki olvasók az ország legtávolabb eső részén is már korán reggel kezükhöz kapják az újságot. Az új lap szakítani fog a napilapok megrögzött sablonjával s formában úgy, mint tartalmában új és eredeti lesz. Pontos, megbízható értesülések, aktuális közlemények, az igazságnak pártatlan kimondása bizonyára hamarosan népszerűvé teszik az új lapot, a melynek előfizetési ára egész évre 28 korona, félévre 14 korona, negyedévre 7 korona, egy óra 2 korora 40 fillér. Egyes szám ára 10 fillér. *Mutatványszámokat ingyen küld a kiadóhivatal,* Budapest, Sarkantyus-utca 3. sz.

Egyletek és multságok.

< **A miskolczai ipartestület** védnöksége alatt álló „Iparos Ifjusági önképző-, olvasó- és közmívelődési-egylet“ kebelében alakult „Iparos Ifjusági egyleti dalárda“ már megkezdte működését *Beregszászi* Károly ur, az e téren elismert tehetség fáradhatlan s ügybuzgó karnagy vezetése alatt. A tagoknak a tanórákon való pontos megjelenését, de főleg Beregszászi Károly ur igazán kifogástalan s méltán elismerést érdemlő korrekt elméleti oktatását már is siker koronázta, a mennyiben a dalárda tagjai annyira előrehaladtak, hogy a napokban megkezdhetik a rendes énekdarabok tanulását. — Az iparos ifjusági egyleti dalárda hogy megalakulhatott, ezt tisztán csak a tagok énekszeretete tette lehetővé, tudva azt, hogy a dal elvon a köznap dolgokkal való töprengéstől, érdeklődést kelt minden szép és magasztos iránt, szelidítőleg, mérséklőleg és tisztítólag hat a lélekre. — Ezen eszmék lebegtek az egyleti tagok szemei előtt, midőn egy hóval ezelőtt az „Iparos Ifjusági dalárdát“ megalakítottuk az iparos ifjuság társadalmi életének fejlesztése és a hazafias eszmék terjesztése végett. — Ez idő alatt dalárdánk szép fejlődésnek indult; a dalárda tagjainak rendelkezésére bocsájtottuk 750 kötetből álló könyvtárunkat is, hogy ne csak a szívre, hanem az értelemre is jótékony hatás gyakoroltassék, szóval dalárdánk az iparos ifjuság összes érdekeire, kedélyi, erkölcsi és szellemi életének fejlesztésére is kiterjeszkedik. — Örömmel, kitartással fáradtunk e czél érdekében s hogy dalárdánk még szilárdabb legyen, ez uton hívjuk fel dalárdánkba való belépésre felekezeti külömbség nélkül minden erkölcsi tekintetben kifogástalan önálló iparosokat és iparos ifjakat, kik a dalt kedvelik s legalább is kilátásuk van arra nézve, hogy Miskolcz városának állandó lakosai maradnak. — Dalárdánk minden héten 2-szer, kedden és csütörtökön este 8 órakor tartja tanóráit „az Iparos Ifjusági Egylet“ helyiségeiben (Városháztér 3. sz. I. em.) Tagok felvétele és beiratása bármely énekórán eszközöltetik. Hazafias tisztelettel:

a Miskolczai Iparos Ifjusági egylet elnöksége.

< **Pénztézeti közgyűlés.** A Borsodmegyei Takarékpénztár f. hó 18-án délelőtt 10 órakor évrő rendes közgyűlést tart.

< **Az izr. betegsegélyző ipartársulat** tegnapelőtt délután 2 órakor tartotta meg rendes évi közgyűlését Pick Jakab elnökle mellett. A szép számmal megjelent tagok elnökké ismét Pick Jakabot, alelnökké pedig Wächtler Adolfot választották meg. Új elöljárósági tagokká Klein Sámuel, Schwartz Márton és Friedmann Mór választattak meg.

< **Gazdák multságja.** A miskolczai mezőgazdák társas egylete 1900. február hó 18-án a Korona-szálló nagytermében az egylet kebelében létesülő *dalóskör* javára táncvizalmat rendez. Kezdeté 8 órakor. Személyjegy 2 korona. Karzatjegy 1 korona. Felülfizetékek köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak.

Hirdetmény.

A helybeli cs. és kir. 4-ik huszár-ezred loállományában felmerült takonykór esetből kifolyólag az 1888. VII. t. cz. végrehajtásáról szóló 40000. számú miniszteri rendelet 193. §. e) pontja értelmében figyelmeztetem a ló- és marhakereskedőket, miszerint a helybeli huszár-ezred istállóiba belépniök hatóságilag tiltva van.

Miskolcz, január hó 30-án.

Lukács, s. k.,
r.-kapitány.

VASUTI MENETREND.

A vonatok **érkeznek** Miskolczra.
A tiszai pályaudvarra.

Nap szak	Óra	Percz	A vonat neve	Honnan?
Éjjel	12	34	sz. v.	Ujhelyről
	1	31	sz. v.	Kassáról
	2	06	sz. v.	Budapestről
	2	56	sz. v.	Budapestről
Délután	6	54	T.sz.v.	Forró-Encsről
	6	55	v. v.	Budapestről
	7	09	T.sz.v.	Szerencséről
	9	—	v. v.	Tornáról
	9	14	sz. v.	Bánrévéről s Dobsináról
	9	25	sz. v.	Ujhelyről
	9	31	sz. v.	Kassáról
Délután	10	45	v. v.	Fülekről
	10	57	sz. v.	Budapestről
	12	37	sz. v.	Debreczenből
	12	52	sz. v.	Budapestről
	2	—	sz. v.	Budapestről
	2	56	sz. v.	Ujhelyből
Este	3	16	sz. v.	Kassáról
	5	42	sz. v.	Kassáról
	5	52	sz. v.	Ujhelyből
	5	57	sz. v.	Fülekről
	6	20	sz. v.	Budapestről
Este	7	49	v. v.	Tornáról
	11	50	T.sz.v.	Fülekről

A vonatok **indulnak** Miskolczról.

A tiszai pályaudvarról.

Nap szak	Óra	Percz	A vonat neve	Hová?
Éjjel	12	54	sz. v.	Budapestre
	1	56	sz. v.	Budapestre
	2	50	sz. v.	Kassára
	3	24	sz. v.	Ujhelybe s Debreczenbe
Délután	3	30	sz. v.	Bánrévére és Dobsinára
	5	42	sz. v.	Fülekre
	6	—	v. v.	Tornára
	9	38	sz. v.	Budapestre
	11	07	sz. v.	Fülekre
Délután	11	09	sz. v.	Ujhelybe
	11	19	sz. v.	Kassára
	12	45	v. v.	Budapestre
	1	04	sz. v.	Kassára
	2	20	sz. v.	Ujhelybe
	1	25	v. v.	Tornára
	3	11	sz. v.	Budapestre
	3	21	sz. v.	Fülekre
Este	3	31	sz. v.	Budapestre
	3	36	sz. v.	Debreczenbe
	6	02	sz. v.	Budapestre
	6	30	sz. v.	Ujhelybe
Este	6	37	sz. v.	Kassára
	6	50	sz. v.	Fülekre

— Érvényes 1900. május 1-ig. —

A LEGEREGÉNSÁBB

Süjgyek

SZELLENYI ÉS TÁRSÁNÁL

Kiadó üzlethelyiség.

Rimaszombatban, a főtéren, a legélénkebb helyen nagy modern

üzlethelyiség

sarokház, öt kirakattal, lakás ugyanott, ez év márczius 15-től kezdve

kiadó.

A város nagy forgalmu és nagy vidékkel rendelkező, a megye székhelye, kir. törvényszék, pénzügyigazgatóság, járásbiróság és sok más hivattal ellátva. Fentnevezett helyiség kiadása csak családi okok miatt történnek.

Bővebb felvilágosítással szolgál

Rimaszombat.

1-3

Blau Vilmos.

12254. sz.
1899. tk.

Árverési hirdetményi kivonat.

A miskolczi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Csókás István végrehajthatónak özv. Rózsai Józsefné és társai végrehajtást szenvedett elleni 51 frt követelés és járuléka iránti ügyében az árverést a miskolczi kir. törvényszék területén lévő:

I. Az ózdi 12. sztjben. A † 1. r., 18. hrsz. a házra, udvarra és kertre és az utána járó legelő és erdő illetőségre a 155. § alkalmazásával 621 frt.

II. Az u. e. tjbén A. † 2. r., 147 hrsz. ingatlanra 4 frt.

III. U. e. tjbén A. † 3. r., 258. hrsz. ingatlanra 12 frt.

IV. Az u. e. tjbén A. † 4. r., 899. hrsz. ingatlanra 2 frt kikiáltási árban a II—IV. alattiakra a vajtási tv. 156. §. alkalmazásával elrendelte, hogy a fenti megjelölt ingatlan az 1900. évi február hó 6 ik napjának d. e. 9 órájkor Ózd község házában megtartandó árverésen a kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át a kiküldött kezeihez letenni.

Kelt Miskolczon, 1899. évi nov. 6-án.

A kir. trvszék mint tkvi hatóság.

Sebe Alajos,
kir. trvszéki bíró.

A Miskolczi Gőztéglagyár részvénytársaság.

Értesítjük a nagyérdemű közönséget, vállalkozókat, építész és építőmester urakat, hogy túltermelés következtében a mult évről felmaradt

tégla és kézi fedélcserép

nagy készletünket újabb intézkedésig miskolczi építkezések részére

mélyen leszállított árban elárusítjuk.

Kérjük tisztelt vevőinket előjegyzéseiket a részvénytársaság Püspök-utcai irodájában eszközölni, hol is a minták megtekinthetők és a mélyen leszállított árakra nézve legnagyobb készséggel fog felvilágosítás adadni.

Kelt Miskolcz, 1900. január hó 23.

A Miskolczi Gőztéglagyár részvénytársaság
igazgatósága.

2-10

A Kossuth-utca elején (1. szám alatt)

9 kisebb vagy több nagyobb

üzlethelyiség

akár egészben vagy részletekben

azonnal kiadók.

Különösen alkalmas

2 üzlet 6:50 mtr. teljes hosszban, tükörfallal, divatárus, női confection vagy ily félének;
3 „ 6:50 „ világos mellékhelyiséggel irodai czélok vagy kisebb iparüzleteknek;
4 „ 6:50 „ akár egybefoglalva kimérési helyiségnek (esetl. italmérési jog átruházással).

A helyiségek a kívánalmaknak megfelelőleg el is választatnak.

Bővebb értesítés a helyszínén, a hol is több rendbeli berendezési tárgyak jutányosan kaphatók.

Van szerencsém becses tudására hozni, hogy Miskolcson, Széchenyi-utca 137. sz., Bródy és Weisz ujonnan épült házában, egy a mai kor igényeinek teljesen megfelelő

cipő-, kalap- és uri divatáru-raktárt nyitottam.

Midőn erről a n. é. közönséget értesitem, legyen szabad remélnem szives pártfogását és részemről mindent elkövetek, hogy az árúk jutányos ára, valamint pontos és lelkiismeretes kiszolgálásom által, nagyrabecsült bizalmát kiérdemeljem.

Üzletemben alant elősorolt árúcikkek kaphatók: **legjobb minőségű férfi-, női- és gyermek-cipők, puha- és kemény-kalapok, férfi-fehéreneműek, gallérok, kézelők, nyakkendők, keztyűk- és harisnyák, utazó- és kézi bőröndök** stb. stb. és minden e szakmába vágó cikkek.

Támaszkodva e téren szerzett bő tapasztalataimra és szakismeretemre, az üzlet vezetéséhez valamint alapelveimre, az üzlet reális vezetését és pontos kiszolgálást illetőleg; valamint a legjobb bel- és külföldi gyárosokkal való összeköttetésem által azon kellemes helyzetben vagyok, hogy versenyképesség tekintetében a újmat a legjutányosabban adhatom.

Nagyrabecsült pártfogását kérve, maradok

kiváló tisztelettel

REINITZ MIKSA.

1-5

Országos zarándoklatok Rómába

az 1900. jubiláris évben.

Rendesik

a magas Clerus főnhatósága alatt a magy. kir. államvasutak városi menetjegy-irodája és Popper N. János ker. akad. igazgató „Keleti Utazási Vállalata“ (Budapest, IV., Mária Valéria-utca Hungaria szálló) 3-3

Az első zarándokutazás indulása

1900. február hóban,

a melyre előjegyzések már most elfogadtatnak. Részletes felvilágosítással és tervszelével a központi iroda szívesen szolgál.

A Kőbányai Király-szövő Részvénytársaság.

Egyedüli főraktár

GUTTMAN TESTVÉREK cégnél

Miskolc, Zsolczi-kapu 10-ik szám alatt.

A n. é. közönség becses tudására hozzuk, hogy a páratlan minőségű, valódi és tiszta kezelési

kőbányai sört

tonnában és üvegekben cégünknel bármikor jutányos áron kaphatók.

Ajánljuk továbbá a

Góliáth sört,

melyről dr. Korányi Frigyes, dr. Kéthli Frigyes és dr. Benedikt Károly hírneves professorok akként nyilatkoznak, mint a melyek gyengeség, idegesség és álmatlanság ellen kitűnő gyógyhatással bírnak.

A kőbányai és Góliáth sör palaczkonkint kapható: Békefi Antal, Máhr Károly, Kellner Béla, Mayer József polg. egyeslet, Ansländer Henrik Pannonia kávéház és Lovich Barna uraknál.

A közönség szives támogatását és becses pártfogását kérve vagyunk

tisztelettel

Guttman Testvérek.

D' WÄGNER ÉS TÁRSAI
EGYESÜLT GYÁRAK
MINT BETÉTI TÁRSASÁG.

BUDAPEST
IX. TINÓDY-UTCA 3
(a Gízella malom mögött.)

SZIKVIZGYÁRAK
BERENDEZÉSE ÉS ELLÁTÁSA.
SÖR ÉS BORKIMÉRŐ
KÉSZÜLÉKEK.
ELEMONTÓDE
ELEKTRO-GALVANIKUS
FÉMLEMEZELÉSI
INTEZET.

KÉPES ÁRJEGYZÉK INGYEN ÉS BERMENTESEN

FOLYÉKONY SZENSZAV

FORV. VED. BÖR ÉS SÖRIMÉRŐ KÉSZÜLÉKEK

FORV. VED. SZIKVIZGÉP

99% on és forv. betétisifon

Hirdetmény.

A miskolczi közlegeltetési csoport

1900 február 10-én délután 3 órakor a városház nagy tanácstermében

évi közgyűlést

tart, melyre az érdekelt birtokosságot tisztelettel meghívja
Miskolc, 1900. január 25.

Az elnökség.

Tárgy:

Elnöki jelentés 1899. évről.
Évi számadás jóváhagyása.
1900. évi költségelirányzat.
Tisztújítás.

Háztulajdonosok és építetők szives figyelmébe.

Van szerencsém tisztelettel tudatni, hogy a kőműves képesítési vizsgát lettem és mindenféle e szakmába vágó

kőműves-munkákat

elvállalok és szakszerűen elvégzem.

Az eddigi bizalmat megköszönve, kérem azt továbbra is részemre fentartani.

Tisztelettel

Gedra János,

Alsó-Szirma-utca 35. szám.

8-8